

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת כי תשא

Mei Hashiloach Vol I. Exodus - *Shemoth* - *Ki Thisa*

ורחצו ידיהם ורגליהם. ענין רחיצת הכהנים מהכיוור הוא ענין סילוק והסרת נגיעה, כי רחיצה מורה על זה, כמ"ש אצל עגלה ערופה [דברים כ"א ו'] ורחצו זקני וכו' ואמרו ידינו לא שפכו וכו' והוא שאמרו שאין להם שום נגיעה וחלק בזה המעשה,

Let them wash their hands and feet.

The meaning in the washing of the cohen's hands and feet from the copper laver hints at the removal and negation of Self. That's what washing means. as we see in the matter of the *Egla-Arufa*. (Deut. 21:6), as it says there, "and the elders of the town wash their hands and say, 'our hands did not shed this blood'." which means they are saying that they are not partial or in any way connected to the murder which had been committed

וגם הכהן העובד הוצרך לרחיצה, היינו שיסיר נגיעתו ומבטל דעתו ורצונו נגד רצון הש"י, היינו שאינו עובד רק מה שהש"י חפץ.

Similarly, the cohen-priest who performs an act of worship needs to wash his hands and feet, which is to say, he needs to remove his partiality and negate his mind and will before the will of God. Which is to say that he does no act of worship except what God wants.

וכן אשר נצטוינו לטול ידינו שחרית וקודם סעודה, הוא ג"כ קודם שיתחיל האדם לעסוק בצרכי הגוף צריך תפלה להש"י, באם שיבא לידו דבר מעניני עוה"ז שהוא ח"ו נגד רצון הש"י, אז הוא מבקש מהש"י שיטול ויסיר תאותו מזה,

The commandment to wash our hands in the morning and before eating, is similar because before a person begins taking care of his physical needs, he needs to pray to God that if there comes to hand something in his dealings with the world, which is (God forbid) against the will of God, he begs God to remove and take away the desire from him.

ואף גם בדבר היתר נמצא ג"כ טוב והיפכו, כי באם יאכל אדם דבר היתר וילך אח"כ בכח הזה ויעשה עבירה, אז נגלה הדבר כי לא קבל כח הטוב שבזה הדבר, וע"ז הוא הרחיצה שהוא תפלה להש"י שבכל דבר לא יקבל רק כח הטוב שנמצא,

Even if he's doing something that is permitted, there can still be good or bad in it. because if a person eats something permitted, and then takes that energy and does a sin with it, then it's obvious that he didn't receive the good energy in that thing. That's what the washing is: it's a prayer to God that in receiving, he receive only the good in that thing.

כי נחלה הבאה לו לאדם ממקום אחר מתנה עליה שלא ירשנה, ולזה קבעו לומר פרשת הכיוור קודם התפלה וקודם פרשת הקרבנות, היינו שלא נתפלל רק על מה שהש"י חפץ.

Because a person can make a condition not to accept an inheritance that arrives from the other

place. That's why the *parshah*/portion of the Copper Laver has been fixed into the siddur (prayer book) before morning and evening service, and before the portion of the sacrifices. Because we don't want to pray for what God doesn't want.

I will remove My hands and you will see My back, but My face will not be seen.

We learn in the Talmud (Berachot 7a) from this verse we learn that God showed Moses the knot of the tefillin.

והסירותי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו. בגמ' [ברכות ז'.] מלמד שהראה הקב"ה למשה קשר של תפילין,

Tefillin hint at *D'veikut*/cleaving and connection, as in the verse Genesis 30:8, *Naftolei Elohim Niftalti*/I am bound by God. Which is to say that we are tied to God, no matter what happens to us. We are inseparable from Him.

תפילין מרמזין על דביקות וחיבור כמו [בראשית ל', ח'] נפתולי אלקים. היינו שאנו מקושרין בהקב"ה אף כי יעבור עלינו מה לא נתפרד ממנו,

As we learn in the Talmud (ibid. 6a) What is written in the tefillin of the Master of the universe? The answer is *Mi Goi Gadol*/Who is a great nation like your people Israel? Which is to say that God takes pride in the Jewish people, that they are tied to him, and that God is tied to them even if they sin. The bond of love cannot be broken.

ותפילין דמארי עלמא כתיב בהו מי גוי גדול [ברכות ו'.] היינו שהש"י משתבח בישראל שהם מתקשרין בו וגם הש"י נקשר בהם אף כי יחטאו לא יהיה נתוק מהם אהבתו.

But "My face will not be seen" suggests that God showed Moses everything that had happened from the past to the present. He could see clearly everything that God was building out of those deeds. This is the meaning of "you will see My back", meaning the past.

ופני לא יראו היינו הש"י הראה למשה את כל הנעשה מן העבר ראה ברור כל מה שהש"י היה בונה מזה המעשה וזה וראית את אחורי היינו העבר,

But "My face will not be seen" suggests that the present was not shown to Moses by God. Because the acceptance of all the punishments came through Moses and was told by him, so as it were, God was unable to show him how even in the present God in perfect harmony with the Jewish people.

ופני לא יראו היינו ההוה לא הראה לו הקב"ה מפני כי כל קבלת העונשין על ידו נאמרו, ולכן לא היה יכול כביכול להראות לו ההוה איך שלימותו אם ישראל בהוה,

This is why we learn in the Midrash (Tanchuma, Chukat 8) Things that were not told to Moses were said to R. Akiba. As it is written "all this preciousness my eyes have seen" which is to say he saw the tefillin of God. Because he could see how even in the present, the heart of God is completely with the Jewish people. This explains the Talmud (Makot 7a) Rabbi Akiba said 'Had I been among the Sanhedrin, no one would ever have been put to death.' because Rabbi Akiba

could see how God's heart is always in perfect harmony with the Jewish people.

וזה נאמר [מדרש תנחומה חקת ח'] דברים שלא נאמרו למשה נאמרו לרבי עקיבא שנאמר כל יקר ראתה עיני היינו שראה כל התפילין שגם בההוה נראה לו שלב הש"י שלם עם ישראל, וזה שנוזר בגמ' [מכות ז']. אמר ר"ע אלו הייתי בסנהדרין לא היה נהרג אדם מעולם, לפי שראה כי תמיד לב הקב"ה שלם עם ישראל.

Make yourselves no graven images.

Graven hints at rules. The Torah tells us that when you have *binat halev*/understanding of the heart, and it is clear to you what you need to do, then ignore the rules and follow the *binah*-understanding of your heart and know how to act in every detail.

אלהי מסכה לא תעשה לך. מסכה היינו כללים וע"ז אמר הכתוב בעת שיחיה לך בינת הלב מפורשת אז לא תביט על הכללים להתנהג על פיהם רק בבינת לבך תדע בכל פרט דסבר איך להתנהג,

As we find with Elijah the prophet on Mount Carmel. See *parshah*/portion of Chukat, on the verse, They journeyed from Ovot, for it is explained there at length.

כמו שמצינו באלהיהו בהר הכרמל, ועיינן ב' חקת ע"פ ויסעו מאובות ויחנו וכו' ושם נתפרש דבר זה באר היטב.

מי השילוח - חלק שני

God said to Moses, 'I have seen this people and behold, it is a stiff-necked people'.

"I have seen" means that God saw to it; that He fixed this characteristic in them in order that they be able to have endurance to withstand the pagans.

ויאמר ה' אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה עורף הוא. ראיתי היינו שהשי"ת אמר שהוא קבע בהם זאת המדה כדי שיהיה להם חיזוק נגד העכו"ם.

Make yourselves no graven images.

Now, the name 'human' refers to the *binah*/understanding and *seichel*/insight of the mind. Because from the point of view of the body, there's not much difference between a human and an animal: what happens to this one, happens to this also. So a person is not human because of his *body*. The body is just a sheath for the source of life, and all the thoughts and desires and deeds that pass over the person, they come from the body.

אלהי מסכה לא תעשה לך. הנה עיקר שם אדם הוא הבינה והשכל שיש בו כי מצד הגוף כמקרה הבהמה יקרה גם אותו, ומצד זה לא נקרא אדם, אכן הגוף אינו רק נרתיק לשורש החיים וכל המחשבות ורצונות ומעשים העוברים על האדם הם מצד הגוף,

Therefore, when a person desires something, he needs to focus and meditate and treat it as though his life were about to depart from his body. If he feels that his life force continues to desire this thing, then it means it's a permanent desire and will last forever.

וכן כשאדם יחמוד לדבר מה צריך להיישיר דעתו ולהעמיד על התבוננות כאילו היה החיים שלו נפרד מהגוף, ואם עיקר החיים שלו חומד לזה הדבר מוכח שהוא קיים לעולמי עד,

Because, from the point of view of the body, there couldn't be such an understanding, as the source of the body is only temporary and so the body only desires mundane and temporary things. And even if the body can be given to understand that the thing it desires has no permanence, it will still desire it because the body itself has no permanence.

כי מצד הגוף לא יוכל זאת להבין יען ששורש הגוף אינו אלא לשעה לכן יתאווה לדברים קטנים שהם ג"כ לשעה, ואף שיבין הגוף שאין בזה חיי עולם מ"מ יחפוץ בזה, מחמת שכל שורשו הוא רק לפי שעה,

But the mind, the soul, can appreciate that that which has no permanence is not worthy of desire. This is what Daniel meant when he said (Daniel 7:15) "My spirit burrowed, I, Daniel, inside its sheath." Which is to say that the life in him recognised that it was standing alone, separated from his body and that his body was but a sheath

אבל הנפש יבין שבזה שאינו רק לפי שעה לא יחפוץ בזה, וזה שאמר דניאל (דניאל ז' טו') אתכרית רוחי אנא דניאל בגו נדנה, היינו שכרה חיים שלו כאלו עומד בפני עצמו נפרד מן הגוף שהגוף הוא הנרתיק שלו,

And this is the meaning of the phrase, graven images. Graven images are made by pouring and mixing, which is to say if there comes to you a desire, don't mix it with your physical desires and mundane pleasures. Because then, you'll never understand what it truly is, whether it's a good thing. But look at it with real life.

וזה הוא אלהי מסכה כי מסכה הוא לשון מזיגה וערבוב, שאם בא לידך איזה חמדה לא תערבב בה כוחות והנאת עוה"ז, כי אז לא תבין הדבר לאמתו אם טוב הוא רק צריך להתבונן בחיים אמתים.
